

Слово на Българския патриарх Даниил на молебна в Деня на Възстановяването на Българската патриаршия

Христос воскресе!

След като в първите дни на този месец тържествено почетохме 1160-та годишнина от Покръстването на нашия народ в далечната 865 г., довело до учредяването пет години по-късно и на Православната ни църква, в десетия ден на май си спомняме и събитието, увенчало за трети път в историята утвърждаването ѝ в най-високото в православния свят патриаршеско достойнство. Чествайки тези годишнини, ние на първо място молитвено благодарим на Бога за Неговото благоволение и велика милост към българския народ, и заедно с това изразяваме почитта и признателността си към нашите достойни предци – към всички онези, които са ни родили и са ни утвърдили във вярата, като по този начин свидетелстваме и за живата ни родова и църковна памет за тях – памет за хилядолетния ни път в тази вяра, с която продължаваме да живеем и да се спасяваме и днес.

Към тази памет за предците и към приемственост спрямо техните дела ни

съветва и Апостолът на народите, който, по повеление на Самия Христа, беше изпратен някога, за да благовести сред езичниците, и който настоява: „Помнете вашите наставници, които са ви проповядвали словото Божие, и, като имате пред очи свършека на техния живот, подражайте на вярата им“ (Евр. 13:7). Да подражаваме на нашите наставници означава да имаме съзнание за идеалите, с които те са живели и за които те са се борили, да ценим и да следваме техните завети и да уважаваме плодовете от техния труд, надграждайки – според силите си – върху извоюваното и постигнатото от тях. За всичко това ни напомня и днешният празник на Възстановяването на светата Българска патриаршия.

Автокефалията и патриаршеското достойнство на Православната ни църква имат своето огромно духовно и църковно значение за нас, за което не винаги си даваме сметка. Те са органическа част от цялостния проект за християнска България още на светия наш Покръстител Борис Първи Михаил и тяхното трикратно извоюване от светата ни Църква през вековете е било свидетелство за нейната духовна и вероизповедна зрялост, за успеха на делото на Благовестието сред поверения ѝ народ, за нейните достойнства на грижовна духовна майка и кърмилница на повереното ѝ от Христа Спасителя словесно стадо (срв. Иоан 10:16), принесла богати плодове и в своята равноапостолна мисия сред славянските народи, заради което справедливо се почита и до днес. Внимателното и безпристрастно изучаване на изворите за църковната ни история ясно показва и доказва всичко това, но същевременно и задължава – затова, защото високото достойнство неизменно върви ръка за ръка и с най-високата отговорност, понеже „... комуто е много дадено“, от него „много и ще се иска, и комуто много е поверено, от него повече ще се изисква“ (Лука 12:48).

Като такива, на които наистина е било дадено много, но и не само е било, а и днес продължава да бъде давано много, нека бъдем достойни за тази Божия щедрост към нас. Осмислянето на изминатия от народа ни хилядолетен исторически път в православната вяра и усвояването на уроците от него, както и отговорността за съвременното състояние и бъднините на Православната ни църква и цялото наше общество, лежат върху всекиго от нас – на първо място и най-много върху Свещеноначалието, но също и върху цялото наше духовенство и всички верни. Защото всички ние съставляваме и изграждаме заедно едната Църква Божия – в православна България и в разсеяние, и всеки от нас има свещен дълг както пред бъдещите поколения, така и пред светлата памет на нашите родили ни в Господа предци: да работи и да допринася, според силите и даруваните му таланти, „в делото на

служението, в съзиждане на тялото Христово“ (Еф. 4:12), което за нас е нашата света Българска православна църква – Българска Патриаршия.

В празничния ден на Възстановяването на патриаршеското достойнство на светата ни Православна църква молим Всеблагия и Всемилостив Бог никога да не отнема Своего благоволение от светата Българска патриаршия и да ни укрепва със Своята божествена благодат, и Пресветият Негов Дух, чрез Когото живее и пребъдва Църквата Христова, да бъде всякога с нас!

Честит и благословен празник!

† ДАНИИЛ, Патриарх Български

bg-patriarshia.bg